

fra samtlige Landbosforeningers Side har sluttet sig sammen med Industriforeningen i Kjøbenhavn om at holde permanente Udstillinger af Industri- og Landbrugsprodukter. Jeg tror, det vil have sin store Betydning. Den Fane, man i saa Henseende heiser, er Landbrugets og Industriens: jeg tror, det er det, som nu maa være Kjødemærket for vor Udvikling i den nærmeste Fremtid. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der for Diebliffet findes en sliq Udstilling, som er tilgængelig for Alle, og det vilde have Betydning, om de ærede Medlemmer, der interessere sig for vort Lands økonomiske Udvikling, vilde skænke den nogen Opmærksomhed. Under Behandlingen af Finansloven for indeværende Aar, altsaa omtrent for et Aar siden, omtaltes udsærlig visse Forhold her, som knyttede sig til Landbruget, navnlig i Anledning af den tydske Løld og den amerikanske Konkurrence. Det Medlem, der indledede denne Forhandling, som jeg ogsaa tog nogen Del i, var det ærede Medlem, som nu er sendt til Amerika, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtzstein-Ledreborg) med Fornøjelse saae anbragt i Amerika, uagtet han ikke kunde lide, at den ærede Udenrigsminister just havde sendt ham derover. Altsaa der var Tale om disse Forhold: Den tydske Løld og den amerikanske Konkurrence, og jeg tillod mig da nærmere at udtale mig om de almindelige Forhold med Hensyn til vor Ind- og Udsærl. Jeg skal selvfølgelig ikke gjentage de Hovedmomenter, som i den Henseende bleve fremhævede, men Lidt tror jeg dog, det er rigtigt at omtale igjen, og jeg skal da holde mig til saadanne Punkter, som det forekommer mig, det netop i dette Dieblit har sin Interesse at fremhæve i Forhold til, hvad der derom blev udtalt ifjor. Jeg maa da for det Første gjøre opmærksom paa, at saavel de tydske Løldforhold som den Konkurrence om Agerbruget, der er reist fra Amerika, allerede, saavidt jeg skjønner, har givet Anledning til en noget forøget Skibs fart og Handel for Danmark. Jeg tror ikke, at de gyldne Drømme, som fra visse Sider knyttedes navnlig til de tydske Løldloves Udsærlse, ere gaaede i Opfyldelse, og der er jo heller ikke megen Udsigt dertil i den nærmeste Fremtid; men det er dog vist rigtigt at være opmærksom paa dette Forhold og gjøre, hvad man kan, og med største Energi skride ind, men forøvrigt lade Forholdene udvikle sig efterhaanden og naturlig. Vor Forbindelse med Østersøen har aabenbart udviklet sig ikke lidt i de senere Aar og har faaet en sikker og regelmæssig Karakter. Jeg figter her navnlig til den Fart paa Libau, som nylig er bleven aabnet paa en regelmæssig, paketaqtig Maade, og som jeg antager, vil have sin store Betydning og vise sig lønnende for dem, der have sat den i Gang. At den er et Gode for vor Handel, kan der ikke være Tvivl om, ligesaa lidt som om, at det er den naturlige Veie at udvikle

Forholdene paa. Jeg maa dernæst maaste gjøre opmærksom paa, at den amerikanske Udsærl til Danmark har, saavidt jeg skjønner, — jeg kjender ikke noget til de paagældende Selskaber og er ikke fortrolig med deres Forhold og Motiver, — givet Anledning til, at der er aabnet en regelmæssig Paketfart, som vil blive udviklet videre, mellem Danmark — Kjøbenhavn og Amerika — New-York; ogsaa dette har sin Betydning. Jeg kan ganske vist ikke sige bestemt, hvorfor og hvorledes det er lykkedes at tilveiebringe det Foretagende; men jeg maa bestemt antage, at det, at Maisen, der føres hertil fra Amerika, har faaet et saa stort og sikkert Marked her i Danmark, at de, der sætte Skibene i Fart, i Mangel af anden Hjemfragt ere saa nogenlunde sikke paa Hjemfragt af Mais, er Grund til, at de overhovedet tør vove og ogsaa med nogenlunde Sikkerhed kunne vove at etablere en saadan regelmæssig Fart mellem Amerika og Danmark. Man kan kun glæde sig over Foretagendet, der altid vil medføre sin Nytte og bidrage til at udvikle vor Handel og Kraft. Den Indvirkning, vi iverigt havde ventet fra de tydske Løldforhold med Hensyn til vort Landbrug og dets Priser, have vi vist ikke mærket noget til; men et ret mærkeligt Forhold, der i Diebliffet gjør sig gjældende, og som jeg tror har nogen Interesse, hvorfor jeg heller ikke unblader at nævne det, er dette, at medens Østersøen i Reglen pleier at udsærl Rug, hvoraf ogsaa en Del er indført her i Danmark, optræder Østersøen nu som Kjøber af vor Rug og det til Priser, der ere temmelig høie, saaledes at vore Rugpriser i Diebliffet ere aldeles usforholdsmæssig høie. Hvis de Herrer ville undersøge Priserne paa andre Kornsorter, Hvede og Byg, ville de se, at Rugpriserne staa saa høit, som vi ikke ere vant til; de staa saaledes, at man kan sætte Hveden til 9, Rugen til 8 og Byg — det vil sige den ordinære Byg — til 7; godt Byg kan vist sættes lig Hvede. Det er, som sagt, et Forhold, der har sin mærkelige Side, og jeg vil sige, at jeg ikke anser det for ubetinget heldigt. Skulle vi i Danmark ønske høie Priser paa en af vore Kornsorter, skal det ikke være paa Rug — det vil vist være klart for Alle, naar jeg blot nævner det —; det skal derimod være paa de Kornsorter, vi levere til andre Lande, fremfor Alt Hvede og Byg, men ikke paa Rug, hvoraf vi ikke udsærl Betydeligt, i visse Aar slet Intet, ja der er endog saa Exemplar paa, at vi have maattet indføre deraf. Rug er altsaa en Vare, der sælges til selve Befolkningen i Danmark, og om det end selvfølgelig kommer Landbruget til Gode, at Rugprisen er høj, kommer det paa den anden Side den øvrige Befolkning til Skade. Kan derfor Landbruget faae den forhøiede Indtægt gjen-nem de Kornsorter, der sælges til Fremmede, er Landet altsaa bedre tjent dermed. Forholdet mellem Rug og Hvede er saaledes, at, naar det